

Resan till USA

Det är många som drömer om att åka till Hollywood och jobba med film, både framför och bakom kameran. För andra blir drömmen verklighet.

Svenskar har alltid varit bra på att resa. Om så inte för alla de som utvandrade från den svenska landsbygden under det tidiga 1900-talet, eller för den svenskättade Charles Lindberghs resa över Atlanten, så för alla dessa charterresor vi svenskar är så berömda för. Är det inte Mallorca, så är det Thailand. Ständigt reser vi. Dock är det få resor som verkligen greppar tag i en. Även om en familjeresor till Grekland knappast är fy skam, finns det resor som ger en något lite mer än just bara en schön stund. Det kan vara en påfrestning, det kan vara jobbigt, stundtals kanske det till och med kan vara lite läskigt, men det är just sådana resor som formar en. En sådan resa ska jag berätta om och det är den resan jag och min familj gjorde till Los Angeles.

Vi skulle vara där i en hel månad och

syftet var att studera på en filmskola mitt i smeten, i självaste Hollywood. Eftersom jag och min bror är väldigt filmintresserade, var detta givetvis en dröm som gått och blivit sann och det är inte konstigt att det kändes konstigt på planet dit. Vi skulle till Hollywood och göra film. Va?

Träffa alla

Filmkursen sträckte sig tre veckor och var noga skildrad i en serie dagboksinslag på min filmblogg Movie Burger och dvdforum, där jag, efter varje slitsam skoldag, berättade om allt det roliga vi hade gjort just den dagen. Den allra första dagen, dagen innan själva kursen började, fick vi chansen att lära känna ledarna och de andra eleverna. Även om det givetvis var svårt att lära känna alla eleverna (vi var väldigt många elever, indelade i två olika "linjer": regissörslinjen och skådespelarlinjen), var det spännande att få se ansiktena på de man skulle komma att arbeta med.

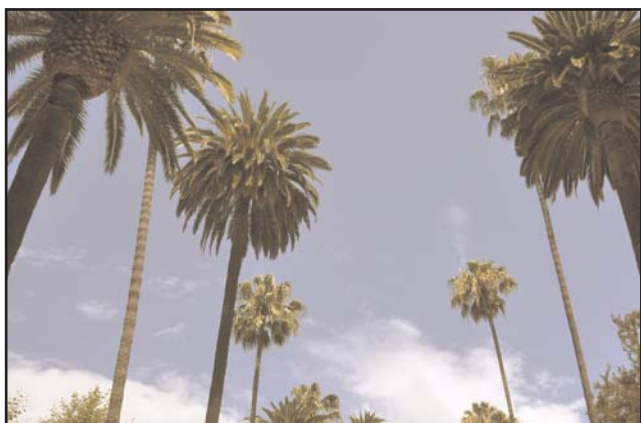

Många länder

När väl kursen börjat, blev vi indelade i ett flertal grupper. Efter att ha bekantat mig med en plätt människor och sedan splittrats från dem (på grund av att de tillhört en annan grupp) och sedan varit med om samma sak, ytterligare en gång, så landade jag i en grupp, mer precist sektion G, med ett trevligt gäng nya ansikten, från länder som Sydkorea, Japan, Venezuela, Singapore, Israel, Italien och USA. Det var med dessa människor jag skulle göra mina filmer och de var med dem jag skulle komma att bilda det band som kanske inte borde kallas familj, men som var bra nära.

Olika roller

Vi hade lektioner för filmskapande rent generellt, manusförfattarskap, kameraarbete, redigering och komediförfattande. Även om Nick Sivakumarans filmskaparlektioner var den roligaste lektionen, var alla riktigt roliga. Vi fick chansen att göra två kortfilmer på Universal Studios (där ena kortfilmen skulle vara drygt en minut och i svartvitt, medan den andra kunde vara upp till fem minuter och i färg), vilket var något enormt. Att få göra en kortfilm på samma ställe där filmer som *Tillbaka till framtiden* varit inspelade, det var verkligen något alldeles speciellt. I vår sektion blev vi indelade i ännu mindre

grupper, på fyra personer, där var och en skulle få en betydande roll i varje filminspelning. Vi gick "laget runt" och fick testa på att filma, vara kameraassistent och ljussättare, såväl som regissör.

Regissera andra

När regissörsjobbet närmade sig, fick man skriva klart ett manus, noga redovisat av Ron Stacker Thompson, manusläraren. Därefter följde en *casting*, där vi fick se alla ungdomar i skådespelarlinjen spela upp varsin kort scen. Därefter fick alla regissörer skriva upp de skådespelare de ville ha i sin film och slutligen fick vi veta vilka vi fick ha med i filmen. Själva inspelningen i studio var mycket rolig. Även om det var något nervöst att faktiskt regissera en film med folk man inte känner (till skillnad från när man spelar in film med kompisar), så var det mycket kul. Solen stekte och det fanns näst intill oändlig mängd vatten att dricka. När varje filminspelning var slut, åkte man med skåpbilarna tillbaka till skolan, bara några tiotal meter därifrån.

På kvällar och helger hände det att man åkte iväg på utflykt. Vi åkte till Universal Studios, vi åkte på bio och vi såg på en berömd komikergrupp kallad *The Groundlings*. Det hela var jättekul, men det som kanske var allra skönast var att få åka runt, med alla vänner i den stora skåpbilen, och bara glida genom Hollywoods kullar, i ljuset från gatulamporna, i kvällens mörker. Resan var verkligen något alldeles speciellt och även fast jag hoppas på att få åka på resor som förhoppningsvis är ännu mer lärande och givande, så kommer denna resa absolut ha varit något alldeles speciellt.

Vitor Hermansson